

IN BEDRIJF DE ENGEL VAN GENNEP

▲ Guus Haenen en Carolien van der Noord-de Wit in De Engel van Gennep. FOTO THEO PEETERS

De heilige Theresia staart je aan in een bijzondere winkel

Mariabeelden, wijwaterbakjes en een afbeelding van de heilige Theresia. De brocantewinkel aan de Gennepse Niersstraat staat er vol mee. Maar je kunt er ook logeren.

Twan Dohmen
Gennep

Vrienden Guus Haenen en Carolien van der Noord-De Wit (beiden 70) runnen na hun werkzame leven De Engel van Gennep. Een brocantewinkel annex bed and breakfast in een pand aan de Niersstraat, een monumentaal straatje in de oude kern. „Officieel een woonhuis en winkel uit 1870, maar het is veel ouder. Zo is de gewelvenkelder eeuwen oud”, zegt hij.

In 2019 kocht Haenen het complex. Het was ooit een viswinkel. Van de bekende familie Nikkesen. De haken aan de muur waar de vissen hingen, zijn nog te zien. In de bijkeuken waren nog de rvs-aanrechtbladen aanwezig waar de vis werd schoongemaakt. Met een ruimte waar de vis werd schoongemaakt voor de klanten. Daarachter was vroeger de koelcel. Er is genoeg plek voor een bed and breakfast in de achterbouw aan de Gaest, een steegje achter de winkelstraat. Een ruimte om maximaal vier gasten te ontvangen. Het is de taak van hem om de gasten in de watten te leggen.

„Opvallend veel wandelaars van het Pieterpad, dat hier door oude stadskern loopt. Hun overnachtingen vallen in de smaak, getuige de beoordelingen.

Een bijzondere pleisterplaats, zo

mag de De Engel van Gennep genoemd worden. Bij binnenkomst valt meteen de grote hoeveelheid van spulletjes van vroeger op. De brocante – antiek – is overdadig aanwezig. „Alsof je in Frankrijk bent”, legt Van der Noord uit. De in Oeffelt woonachtige ondernemer zat jarenlang in de handel van mooie tweedehands spulletjes.

De naam De Engel van Gennep is gebaseerd op een jeugdervaring. „Op mijn 13de kreeg ik de ziekte van Weil. Die wordt overdragen door ratten. Ik was heel ziek en zag engeltjes vliegen. De hemelpoort met Petrus ging open. Toen werd ik wakker.”

Haar ouders en andere familieleden hadden altijd wat met oude, dierbare spullen. „Mijn vader deed aan antiek”, aldus Van der Noord. Louis de Wit had een bonte verzameling in Grave. Haar broer Jo de Wit heeft aan de Maasstraat in Grave nog altijd een antiekzaak-

museum. En is als amateurarcheoloog een bekende en markante verschijning in het Maasstadje.

„Mijn man deed ook aan antiek.” Logisch dat het stel verder ging met de familietraditie. „Wij zijn 51 jaar getrouwd geweest, voordat hij mij vorig in februari ontviel.”

Porseleinen poppen maken, is bijna veertig jaar haar specialiteit. De kleding van de poppen, de ogen en wimpers, allemaal handgemaakt. Een aantal daarvan staat in de Gennepse brocantewinkel. De plek waar ook de schilderijen van Guus Haenen staan te pronken om verkocht te worden.

Dikke Vriend

„Ik schilder op basis van gemaakte foto's. Beelden van Gennep vormen vaak de achtergrond. Iedere schilderij van mij vertelt een boodschap, een verhaal. Ik geef mijn schilderijen altijd een eigen naam. Zoals de dikke bulldog *Dikke Vriend*, een hond dus. Of *Overjarig*, een oude man die een gebakje eet. Of *Verkeerd Bezorgd*, een ooielaar in het weiland met kind die over de uiterwaarden van de Niers vliegt. Ik werk ook in opdracht. Maak ook medaillons, klein precisiewerk.”

Van der Noord werkte jaren op de linnenkamer in het Maasziekenhuis. Haenen was ambtenaar bij de gemeente Arnhem. Ondanks de leeftijd van de twee vrienden denken ze niet aan stoppen. „Gennep is een heel leuk stadje. Gezellig ook de mensen die bij ons binnenlopen. Wij hoeven hier niet van te leven. Wij gaan door zo lang het leuk blijft. Wij hebben geen zin achter de geraniums te gaan zitten.”

Wij hebben geen zin achter de geraniums te gaan zitten

– Guus Haenen